

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10.08.1990, sp. zn. XI Torz 2/90, ECLI:CZ:NS:1990:TORZ.2.1990.1

Číslo: 5/1991

Právní věta: I. Podle § 7 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, rozhodnutí ve věcech bývalého státního soudu a rozhodnutí nejvyššího soudu jako soudu prvního stupně přezkoumává krajský soud, avšak byl-li odsouzený osobou podléhající pravomoci vojenských soudů, je k projednání věci příslušný vyšší vojenský soud podle nyní platných předpisů. "Přezkoumáváním" ve smyslu § 7 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb., je nutno rozumět jak rozhodování podle oddílu druhého, tak i přezkumné řízení podle oddílu třetího zákona o soudní rehabilitaci. II. Manželka odsouzeného je osobou oprávněnou podle § 142 odst. 1 tr. ř. k podání stížnosti proti usnesení o rehabilitaci podle § 2 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb., pokud k takovému usnesení dala podnět svým návrhem.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 10.08.1990

Spisová značka: XI Torz 2/90

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Rehabilitace soudní

Předpisy: 141/1961 Sb. § 142 odst. 1 119/1990 Sb. § 2 odst. 2
§ 7 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbirkový text rozhodnutí:

K stížnosti manželky odsouzeného J. K. Nejvyšší soud ČR zrušil podle § 149 odst. 1 tr. ř. usnesení městského soudu v Praze z 9. 7. 1990 sp. zn. Rt 61/90.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl městský soud v Praze, že se podle § 2 odst. 1 písm. a) zák. č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci prohlašuje za zrušený výrok o vině přečinem vojenské zrady podle § 6 odst. 4 zák. č. 50/1923 Sb. u odsouzeného pplk. J. K., jakož i veškerá další rozhodnutí na tento výrok z rozsudku Státního soudu v Praze ze dne 25. ledna 1949 sp. zn. Or I 626/48 navazující, a to k datu jejich vydání. Podle § 2 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb. bylo trestní stíhání pro tento přečin zastaveno a podle stejného zákonného ustanovení byl odsouzenému J. K. za zločin zběhnutí podle § 183, § 197 odst. 5 voj. tr. zák., za zločin svádění ke zločinu zneužití moci úřední podle § 17, § 380 voj. tr. zák. a za kázeňský přestupek rehabilitací nedotčený stanoven trest odnětí svobody v trvání jednoho měsíce.

Proti tomuto usnesení podala v zákonné třídenní lhůtě manželka odsouzeného J. K. prostřednictvím své právní zástupkyně stížnost, kterou podrobněji neodůvodnila.

Nejvyšší soud České republiky proto nejprve zkoumal, zda manželka odsouzeného je osobou oprávněnou k podání stížnosti proti usnesení o rehabilitaci podle § 2 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb. Protože znění citovaného ustanovení nevylučuje vydání deklaratorního rozhodnutí o užití ustanovení § 2 odst. 1 cit. zák. i k návrhu a manželka odsouzeného je osobou uvedenou v § 5 odst. 1 zák. č. 119/1990 Sb., lze mít za to, že je také oprávněna podle § 142 odst. 1 tr. ř. k podání stížnosti proti usnesení o rehabilitaci podle § 2 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb., jestliže k takovému usnesení dala podnět svým návrhem.

Dále Nejvyšší soud České republiky přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž mohla stěžovatelka podat stížnost, jakož i řízení napadenému usnesení předcházející, a shledal, že postup městského soudu v Praze je v rozporu s ustanovením § 7 odst. 2 zák. č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci.

Podle citovaného ustanovení rozhodnutí ve věcech bývalého státního soudu a rozhodnutí Nejvyššího soudu jako soudu prvního stupně přezkoumává krajský soud, avšak byl-li odsouzený osobou podléhající pravomoci vojenských soudů, je k projednání věci příslušný vyšší vojenský soud podle nyní platných předpisů. „Přezkoumáváním“ ve smyslu § 7 odst. 2 zák. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci je nutno rozumět jak rozhodování podle oddílu druhého, tak i přezkumné řízení podle oddílu třetího zákona o soudní rehabilitaci. Nelze tedy tento pojem vykládat tak, že z hlediska podobnosti dikce se vztahuje pouze k oddílu třetímu zákona o soudní rehabilitaci.

Ze spisu Or I 626/48 Státního soudu v Praze bylo zjištěno, že odsouzený pplk. J. K. se měl údajně trestné činnosti dopustit v měsíci dubnu 1948, tedy v době, kdy byl jako důstojník pěchoty u vojenského útvaru 2228 Pardubice osobou v činné vojenské službě, a tedy osobou podléhající pravomoci vojenských soudů.

Městský soud v Praze proto pochybil, pokud podle § 2 zák. č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci v trestní věci odsouzeného pplk. J. K. rozhodl, aniž k tomuto rozhodování měl pravomoc svěřenou mu zákonem.

Nejvyšší soud České republiky proto podle § 149 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení zrušil, a dále se věcí nezabýval, neboť rozhodnout uvedenou trestní věc náleží věcně a místně příslušnému vojenskému soudu.